

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6240/2025
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Бендић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „Прибој“ из Прибоја, чији је пуномоћник Јасмина Недељковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 864/24 од 12.11.2024. године, у седници одржаној дана 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 864/24 од 12.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 864/24 од 12.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 864/24 од 12.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Прибоју П 527/2023 од 29.03.2024. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 302.400,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ главног потраживања од дана подношења тужбе до пресуђења и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 96.557,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из Закона о дивљачи и ловству и Закона о облигационим односима, обавезан је тужени да тужиоцу накнади материјалну штету у висини утврђеној из налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке, коју му је проузроковала дивљач – медвед, уништивши му 7 кошница са медом, након што је оценом изведених доказа утврђено да је тужилац, у смислу члана 88. став 1. Закона о дивљачи и ловству, предузео прописане мере за спречавање штете од дивљачи, на тај начин што је пчелињак оградио бодљикавом жицом од храстових дирека висине 2м.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.10.2023. године. Вредност предмета спора је 302.400,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**